

Giganci Nauki

<https://gigancinauki.pl/gn/biogramy/83108,Babinski-Henryk.html>
2021-12-09, 07:31

Babiński Henryk

Babiński Henryk, pseud. „Ali-Bab” (2 VII 1855, Paryż – 20 VIII 1931, tamże), inżynier górniczy, geolog, gastronom. Syn Aleksandra, i Henrietty Weren, brat Józefa.

W Paryżu ukończył Szkołę Polską na Batignolles, Lycée Descartes, 1875–78 studiował w École de Mines. W praktyce zawodowej zajmował się głównie rozpoznaniem kopalin (rudę złota, węgle kamienne, diamenty) w Europie (Francja, Włochy) i Ameryce Południowej (Gujana Francuska, Chile, Brazylia). Stosunkowo dużo publikował, głównie w Paryżu.

Wysłany przez rząd francuski do Gujany z zadaniem rozpoznania złóż złota swe poszukiwania udokumentował dwoma publikacjami: *Quelques mots sur le gisement aurifère de la Guyane française...* (1888) i *Notes sur les concessions réunies d'Adieu-Vat et de Bonne-Aventure, appartenant à la Société Anonyme des gisements d'or de Saint Eliè (Guyane française)* (1890). W 1893 na terytorium chilijskim Ziemi Ognistej odkrył pokłady węgla kamiennego. Następnie eksplorował obszary bogate w kopaliny na terenie Brazylii, co udokumentował opracowaniem *Rapport sur une visite aux Lavras diamantinas, gisements de diamant et de charbon de Lançois, Palmeiras, Chique-Cique et Mar d'Hespanha, état de Bahia (Brasil)* (1897), wraz z mapą geologiczną (1897), pierwszą dla tego obszaru.

Drukował także sprawozdania z prac poszukiwawczych, a w tym: *Note sur une excursion dans le Canavese, présentée à la deuxième assemblée générale des actionnaires de la Société des placers aurifères du Piémont* (1888) oraz *Note sur l'exploitation des alluvions aurifères du nord de l'Italie* (1889). Z treści tych publikacji wynika, że zarówno w Europie, jak i Ameryce Południowej poszukiwał kopaliny przeważnie na zlecenie różnych towarzystw akcyjnych.

Z bliżej nieznanymi powodami porzucił zawód prospektora. Osiadł w Paryżu, gdzie zajął się administracją szpitala prowadzonego przez brata, Józefa. Mając duże doświadczenia kulinarne z dwóch kontynentów swoją wiedzę na ten temat ogłosił w obszernej encyklopedii *Gastronomie pratique. Études culinaires suivies du traitement de l'obésité des gourmands* (Paris 1907, wznowiana do 1928, współcześnie 2001).

Był miłośnikiem teatru i opery. Został odznaczony francuską Legią Honorową,

SPPT (Z.J. Wójcik); Fleszarowa; Słabczyńscy.

Encyklopedia polskiej emigracji (W. Śladkowski); KHNiT 1975, nr 2 (S. Bratkowski).

Zbigniew Wójcik

[Poprzedni](#)
[Następny](#)